

følgelig skulle de ogsaa have deres Lønning derfor.

Det ærede Medlem for Assens fremhævede i Gaar, hvor vanskeligt det var for en ung Mand at komme videre og blive Officer. Jeg har den Fornøjelse at staa med den vedkommende Sag i Haanden, hvor den unge Mand — han er nu forøvrigt avanceret til Kaptajn — ansøger om at maatte indtræde i Officerskolens yngste Klasse, og jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at læse op den anbefaling, den vedkommende har faaet. Den er god, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til at fremhæve dette som et Eksempel mod Lovforslaget og den Behandling, som der gives saadanne unge Mænd. Ansøgningen har følgende Paategning fra 26de Bataillon: „Fremsendes af 26de Bataillon med anbefaling, Søn af en Husmand i Sørslev, gaaet i Almueskolen, gennemgaaet et 2-aarigt Kursus paa Sørslev Højskole og Landbrugsskole med særdeles gode Vidnesbyrd. Flink Rekrut, udmærket god Afgangseksamen fra Korporalskolen. Fra den 29. Marts 1885 til Tjeneste ved 16de Bataillon, der udtaler sig meget rosende om hans Forhold paa Rekrutskolen saavel i som udenfor Tjenesten. I sin Tjenestetid har han taget Undervisning i Matematik og Fransk hos Premierløjtnant Vollquartz og N. J. C. Hansen, som udtale sig om hans Anlæg som ualmindelig gode og med megen Anerkendelse om hans Flid. En anbefaling fra Sørslev Højskole, samt Stam- og Straffeliste vedlægges.“ Og det hedder endvidere: „Fremsendes af 6te Regiment med anbefaling. En Udskrift af Karakterlisten for Afgangsprøven ved 6te Regiments Korporalskole vedlægges. Ansøgeren fik derhos af Skolen følgende Vedtegnelse: „Vel begavet og gode Kundskaber, meget solid og paalidelig.“ Ansøgeren, der har et fordelagtigt Ydre, har gjort et gunstigt Indtryk paa de Officerer, der have haft med ham at gøre, hvilke anse ham for en hæderlig og virkelig begavet Personlighed, der fortjener at støttes.“ Jeg ved ikke om nogen kan forlange noget bedre.

Jeg tror heller ikke, at man kan sige, at det er Skik hos Afdelingerne, at man ikke vil anbefale Folk, der komme fra Bondestanden og ønsker at blive Officerer. Jeg vil ikke benægte, at der kan være enkelte, der stille sig mindre velvillige i den Henseende, men gennemgaaende ønsker i Virkeligheden Hæren at faa Officerstanden lige saa vel som Underofficerstanden rekrutteret med de bedste, de dygtigste og de flinkeste i enhver Henseende. For det

er Hærens Interesse, ligesom det er Folkets Interesse, og ogsaa Officerstandens Interesse, at Befalingsmændene, baade Underofficerer og Officerer, blive saa dygtige, gode, dannede, flinke og humane som mulig. Til disse Bemærkninger tror jeg at kunne indskrænke mig.

Zahle: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har Anledning til at gøre overfor det, som er anført overfor mine første Udtalelser angaaende denne Sag. Jeg tillod mig i disse at fremhæve angaaende Konsekvenserne af her at fastholde, at det skulde være tvingende nødvendigt, at Statsmedlemmer og Statsfunktionærer i en Alder fra først i Tyverne til midt i Trediverne skulde have en Løn saa høj, som der her er foreslaet, fordi det skulde være ganske umuligt for unge Mennesker i den Slags Stillinger at leve billigere end med en Lønning af 14—2100 Kr., og jeg paaviste, at det vilde faa vidtrækkende Konsekvenser rundt omkring i de civile Etater. Navnlig har den højtærede Forsvarsminister tillige erkendt, at da vil det ogsaa blive nødvendigt at forhøje Lønningerne for Embedsmændene i Centraladministrationen. Vi kunne derfor meget godt lægge $\frac{1}{4}$ Million til den $\frac{1}{2}$ Million, der her er foreslaet, som en Lønningsforhøjelse for Centraladministrationens Embedsmænd. Den højtærede Forsvarsminister erkendte jo ogsaa, at Spørgsmaalet om en Lønningsforhøjelse for Centraladministrationen ligger for, men hvis vi nu her vilde frafalde Kravet om, at der til en Lønningsreform skal knyttes en Reform af Statens Forhold i det hele, vil Flertallet her i Tinget og den nuværende, højtærede Regering ikke i Længden kunne fastholde det Standpunkt, som den nu staar paa, at en Forhøjelse af Lønningerne i Centraladministrationen ikke kan gennemføres uden en Reform af Forholdene der i det hele. Det er en højest uheldig Lovgivningsmaade, vi her ere komne ind paa, først at tilfredsstille Embedsmændenes Krav, og saa bagefter se, om vi kunne faa reformerede de Etater, de tjene i. Det, vi skulde gøre i saadant Tilfælde, var netop, at vi til Kravet om en Lønningsreform skulde knytte Fordringen om en Reform af de Etater, de misfornøjede Embedsmænd tjene i. Gør det danske Landbodemokrati, der nu hersker, ikke det, bærer det sig særdeles kortsynet og uforstandigt ad.

Den højtærede Forsvarsminister nægtede, at der eksisterede en Aftale mellem Finansudvalgets Venstre og Krigsminister